Tres punts a les escombraries

El Girona s´avança 2-0 amb gols d´Stuani i Juanpe (m.62) i incomprensiblement es deixa remuntar pel cuer que marca el gol de la victòria al darrer segon de partit

Tres punts a les escombraries

Si la passada jornada al camp del Betis el Girona va llençar dos punts a les escombraries, ahir els de Pablo Machín van enviar-ne tres més a la bassa, que haurien anat d´allò més bé no pas per mirar a Europa sinó per continuar fent camí cap a la permanència uns darrers vint minuts injustificables. En un partit gris però solvent durant 72 minuts, el Girona semblava tenir la feina feta amb dos gols en dos minuts (Stuani i Juanpe). Qui sap si el vertigen de veure´s tocant les posicions d´Europa League o aquella tant temuda relaxació van fer que es fonguessin els ploms totalment i el Girona entregués en safata de plata no ja un empat, que hauria estat un mal menor, sinó a victòria al cuer. El somriure d´orella a orella que es dibuixava entre els aficionats gironins amb el 2-0 es va anar esborrant fins a quedar-se amb cara de babau quan Ibai Gómez va empatar el partit. Quan el mitjapunta basc va fer el tercer a l´últim segon del partit, la incredulitat es va convertir en la primera emprenyada de la temporada.

En principi, semblava un bon dia per continuar transformant sensacions en punts. El cuer visitava Montilivi i ho feia carregat de baixes en l'estrena del seu tercer entrenador del curs, Abelardo . Tanmateix, ja havia avisat Machín que qualsevol mínima relaxació suposaria donar avantatge al rival i això, per a un equip com el Girona, és perillós. Bona part de la feina durant la setmana havia estat mental per tal d'evitar que al vestidor hi entrés cap mínima confiança. La presència del motor de l'equip Pere Pons d'entrada a l'equip titular havia d'ajudar a fer carburar l'equip des del primer minut i imposar-li un ritme ben alt. El de Sant Martí Vell va entrar a l'onze en detriment de Timor que no va asseure's ni a la banqueta. L'altra novetat va ser el retorn de Mojica a l´esquerra. Al davant, un Alabès que cercava despertar els seus grans jugadors i començar a oxigenar-se davant un rival directe. I és que la qualitat d'homes com Munir, Ibai o Bojan està fora de dubte i no s'hi valia a badar.

Tocaria suar per generar oportunitats de gol. Per molt bons jugadors que tingués l'Alabès, la consigna era estar ben col·locats al darrere i esperar l'errada del Girona per sortir al contracop. Un cop de cap de Portu molt desviat va ser la primera ocasió del partit. Calia no perdre la paciència. Tret dels primers cinc minuts, l'Alabès havia cedit la pilota descaradament al Girona. Abelardo volia acumular molts homes pel mig amb Ibai Gómez i Wakaso partint des de la banda per acompanyar Munir i Bojan i forçar uns contra uns amb els tres centrals blanc-i-vermells. Tot i això, al Girona, tenir la pilota tampoc és quelcom que l'incomodi i va començar a trenar triangulacions per arribar amb perill a l'àrea de Pacheco. El cos d'un defensa va evitar que Borja García pogués rematar a porteria una centrada de Maffeo. El lateral barceloní seria l'home més actiu de la primera part amb les seves internades per la dreta. Una altra centrada seva estaria a punt de suposar el primer gol de la nit. El cop de cap d'Stuani va llepar la creueta. De mica en mica el Girona s'aniria acostant encara més a la zona d'influència. Portu s'equivocaria en de destinatari en una ràpida contra que va voler tornar a Granell en comptes

de cercar Borja García.

A pocs minuts per la mitja part, el Girona va perdre Bernardo per lesió. Ramalho va ocupar el lloc del central colombià. La darrera acció de la primera part serviria per escalfar mínimament el públic de Montilivi. Borja García recollliria una pilota morta al punt de penal i l'enviaria al fons de la xarxa. L'àrbitre però havia invalidat la jugada per unes mans prèvia d'Stuani.

S´arribava a la mita part amb la sensació que el Girona, sense haver tingut clares ocasions per marcar, havia fet força més que el rival. Calia insistir i no perdre la fe. La represa començaria igual, amb el Girona intentant-ho i l´Alabès tancat al seu camp esperant la seva oportunitat per sorprendre. Mancava una mica més de clarividència a la zona de tres quarts per a fer l´última passada. L´assistència màgica arribaria al quart d´hora de la represa quan Borja García cediria a Stuani i l´uruguaià en tornaria a fer de les seves. Aquest cop, Stuani va ensenyar que també pot ser un virtuós amb la pilota als peus i es va desfer d´Alexis amb un dríbling calcat al que li havia fet Willian Jose (Reial Societat) a Bernardo. El pitxitxi ampliaria el seu registre, ja amb Alexis a terra, amb una rematada fortíssima que va batre Pacheco.

Ara sí. El Girona havia fet el més difícil, que era obrir la llauna. Mentre Montilivi encara celebrava el gol, Juanpe s´elevaria per damunt de tots els defensors i remataria, de cap, al fons de la xarxa una servei de cantonada. Dos minuts letals que pràcticament sentenciaven el partit. No seria així perquè el Girona permetria els bascos tornar al partit només deu minuts després (m.72). L´entrada al camp de Pedraza i Burgui havien donat un altre aire a l´Alabès que retallaria distàncies gràcies a Ibai Gómez. L´ex de l´Athletic recolliria el seu refús a un primer xut i, davant la passivitat dels centrals gironins, batria Bounou per situar un inquietant 2-1.

El Girona s´havia complicat el partit ell mateix. Restava un quart d´hora mal comptat perquè el Girona assegurés el resultat. Qualsevol relliscada inoportuna podria resultar letal. Machín demanava calma des de la banqueta i retirava Borja per oxigenar l´equip amb Douglas Luiz. La badada arribaria en forma de mal refús amb el cap de Juanpe i Bounou va cometre un clar penal a Burgui (m.88). Ibai Gómez no perdonaria. Montilivi quedava més glaçat del que ja estava. L´Alabès amb els seus dos primers llançaments a porteria de tot el partit havia empatat. Els minuts finals van ser d´infart. Al Girona li cremava la pilota i li tremolaven les cames cada cop que els bascos trepitjaven la zona de tres quarts. L´empat començava a ser bo perquè en atac les idees havien desaparegut. Els tres minuts d´afegit semblaven ser la salvació però una errada de Mojica va provocar l´últim contracop i en el darrer segon Ibai tornaria a afusellar Bounou per a deixar amb cara de babau Montilivi (2-3, m.93). N´hi se centraria. Un guió calcat però amb encara pitjor desenllaç que la setmana passada a Sevilla. Per fer-s´ho mirar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/05/tres-punts-escombraries/883331.html?utm_source=rss